

BOŻE CIAŁO – 26 V 2005

„Tworzymy jedno ciało”

1. „Rok Eucharystii wpisuje się w projekt duszpasterski, który nakreśliłem w liście apostołskim *Nuovo millennio ineunte*. W nim zaprosiłem wiernych, aby życie rozpoczyna-
li od Chrystusa. Kontemplując nieustrudzenie oblicze Wcielonego Słowa, realnie obecnego
w Sakramencie, będą oni mogli ćwiczyć się w «sztuce modlitwy» i angażować w «wysoko-
kiej miary chrześcijańskim życiu», które jest nieodzownym warunkiem skutecznego roz-
woju «nowej ewangelizacji»” Dzisiejszą uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chry-
stusa wracają do nas słowa Jana Pawła II wypowiedziane rok temu, kiedy Papież zapowiadał
rok Eucharystii. Dziś przeżywamy jeden z centralnych momentów tego Roku, którego ob-
chody zakończy Synod Biskupów za kilka miesięcy.

2. Wychodzimy dzisiaj z naszych kościołów i kaplic, aby w radosnej procesji nieść
Chrystusa prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie obecnego pod postacią Chleba tam
wszędzie, gdzie toczy się nasze zwyczajne, szare życie: „zagrody nasze widzieć przycho-
dzi i jak się Jego dzieciom powodzi”

Idziemy za Chrystusem, obecnym pośród nas w kruszynie chleba, ulicami i placami,
drogami i ścieżkami naszych miast i wsi, by posłuszni papieskiemu zaproszeniu zaczynać
od Chrystusa i do Niego zmierzać, jak do bezpiecznego portu. Ile to razy doświadczamy
Jego Obecności, podobni do Izraelitów zmierzających do Ziemi Obiecanej. „Pamiętaj na
wszystkie drogi, którymi Cię prowadził Pan, Bóg twój” (Pwt 8, 2-3).

Niesiemy Chrystusa, ukrytego pod postacią chleba, by uświadomić sobie, że nie pozos-
tał daleko od nas, w zaświatach, ale stał się dla nas Pokarmem, Panem dobrym jak chleb,
którym możemy się karmić na drodze naszego życia, zmierzając do wieczności. „Ja je-
stem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na
wieki” (J 6,51).

Kroczymy gromadą razem z Jezusem, który nas prowadzi, aby wyznać, że w Nim two-
rzymy jedno ciało. On jest naszą Głową, a my Jego członkami. Jesteśmy Bożym Kościo-
łem. „Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno ciało. Wszyscy bo-
wiem bierzemy z tego samego chleba” (1 Kor 10,17).

Gromadzimy się dzisiaj szczególnie przy Jezusie Chrystusie, obecnym w Najświęt-
szym Sakramencie Ołtarza, aby tak zwyczajnie przyznać się do Niego, zgiąć przed Nim
kolana i wpatrywać się w Jego Oblicze.

3. Patrzymy na Jezusa, który jest tak blisko każdego z nas. Oddajmy Mu publicznie hołd. Przez wieki ci, którzy nosili Jego imię, tworzyli wspaniałe dzieła kultury i sztuki, wznosili się w swoim życiu na najwyższe poziomy. Dotykali swą myślą tego wszystkiego, czego bez Boga nie jest się w stanie dotknąć, ani nawet pomyśleć. Krocząc zatem za Jezusem, jesteśmy wezwani, aby rozpoznawać Jego Twarz w drugim człowieku, tak jak ją rozpoznajemy w Najświętszym Sakramencie. To jest nowa ewangelizacja i to jest budowanie cywilizacji życia.

Dobry Pasterzu, prawdziwy Chlebie,

Jezu, zmiłuj się nad nami:

Nakarm nas i strzeż,

Doprowadź nas do wiecznych dóbr

W krainie żyjących.

Ty, który wszystko wiesz i możesz,

Który nas karmisz na ziemi,

Wprowadź Twych braci

Na ucztę niebieską

Do radości Twoich świętych.

ks. Paweł Cembrowicz